

De aparte plaats van Israël en de relatie tussen Israël en de gelovigen uit de volken

Floor van der Rhee

Gouda, 24 juli 2007

Copyright en eigendom: Uitgeverij Fuma, Gouda
Dit artikel is te vinden op website: www.fuma.nl

Inhoudsopgave

1	De aparte plaats van Israël.....	<u>1</u>
1.1	Het volk Israël anders dan alle andere volken.....	<u>1</u>
1.1.1	De uitverkiezing.....	<u>1</u>
1.1.2	Het land.....	<u>1</u>
1.1.3	De zegen.....	<u>2</u>
1.1.4	Het priestervolk.....	<u>2</u>
1.1.5	Het verbond.....	<u>3</u>
1.1.6	De Tora.....	<u>4</u>
1.1.7	Gods Woord.....	<u>5</u>
1.1.8	De Messias, het Lam.....	<u>5</u>
1.1.9	De vloek.....	<u>5</u>
1.1.10	Een erfdeel.....	<u>6</u>
1.1.11	Instandhouding als volk.....	<u>7</u>
1.1.12	Gods getuigen.....	<u>7</u>
1.1.13	Zijn oogappel.....	<u>8</u>
1.1.14	Herstel.....	<u>8</u>
1.1.15	Gods stad.....	<u>9</u>
1.1.16	Zaligheid voor heel het volk.....	<u>10</u>
1.1.17	De Messias, de Koning.....	<u>11</u>
1.1.18	Het Koninkrijk.....	<u>12</u>
1.1.19	De tempel voor alle volken.....	<u>12</u>
1.1.20	De feesten.....	<u>12</u>
1.1.21	De heiligen.....	<u>13</u>
1.1.22	De bruid.....	<u>13</u>
1.2	De relatie tussen Israël en de gelovigen uit de volken.....	<u>13</u>
1.2.1	Relatie met de God van Israël.....	<u>13</u>
1.2.2	Delen in de zegen van het verbond tussen God en Israël.....	<u>15</u>
1.2.3	Vruchten van de Geest.....	<u>16</u>
1.2.4	Gaven van de Geest.....	<u>17</u>
1.2.5	Relatie met het land.....	<u>17</u>
1.2.6	Relatie met het volk.....	<u>18</u>
1.2.7	Relatie met de geboden.....	<u>18</u>
1.2.8	Relatie met de feesten.....	<u>18</u>
1.2.9	Relatie met de messiasbelijdende Joden.....	<u>19</u>
1.2.10	Relatie met de bruid.....	<u>19</u>
2	Meer weten?.....	<u>20</u>
2.1	Boek.....	<u>20</u>
2.2	Website.....	<u>20</u>

1 De aparte plaats van Israël

1.1 Het volk Israël anders dan alle andere volken

“ziet, dat volk zal alleen wonen, en het zal onder de heidenen niet gerekend worden.” (Num. 23:9b)

1.1.1 De uitverkiezing

“Want gij zijt een heilig volk den HEERE, uw God; u heeft de HEERE, uw God, verkoren, dat gij Hem tot een volk des eigendoms zoudt zijn uit alle volken, die op den aardbodem zijn.” (Deut. 7:6)

God heeft Israël uitverkoren, daarom is de plaats van Israël anders dan de plaats van Nederland, China, de Verenigde Staten, België, Spanje, Marokko, of welk ander land ook.

Pas toen al de zeventig volken van deze aarde er al waren na de zondvloed (Gen. 10, 11) riep God Abram om hem tot een groot volk te maken (Gen. 12:2), de stamvader van het volk Israël. En tenslotte is Israël naar Gods besluit weer geboren op het besluit van de VN, al de verenigde volken van deze aarde (Jes. 66:8).

De uitverkiezing van Israël ligt vast in de Uitverkorene bij uitstek, de Heere Jezus, de Messias (Jes. 42:1, Luk. 23:35, Ef. 1:4).

1.1.2 Het land

“De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.” (Gen. 12:1)

Nog voordat God spreekt over het volk, spreekt God over het land. Het land is ontzettend belangrijk bij God. Het is Gods land. Zo'n speciale relatie met een land heeft God alleen met Zijn land dat Hij aan Zijn volk Israël tot een erfdeel heeft gegeven, en waar Hij een plaats heeft afgezonderd voor Zijn stad en tempel (Deut. 12:5, Ps. 48:3, Matth. 5:35).

“Het land ook zal niet voor altoos verkocht worden; want het land is het Mijne, dewijl gij vreemdelingen en bijwoners bij Mij zijt.” (Lev. 25:23)

“En Ik zal ulieden brengen in dat land, waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik het aan Abraham, Izak, en Jakob geven zou; en Ik zal het ulieden geven tot een erfdeel, Ik, de HEERE!” (Ex. 6:7)

Het is een land, vloeiende van melk en honing (Ex. 3:8, Lev. 20:24), d.w.z. een heel goed land. Wanneer Israël Gods verbond houdt, zal het zeer vruchtbaar zijn, omdat God het land zegent:

“Indien gij in Mijn inzettingen wandelen, en Mijn geboden houden, en die doen zult; Zo zal Ik uw regens geven op hun tijd; en het land zal zijn inkomst geven, en het geboomte des velds zal zijn vrucht geven; En de dorstijd zal u reiken tot den wijnoogst, en de wijnoogst zal reiken tot den zaaitijd; en gij zult uw brood eten tot verzadiging toe, en gij zult zeker in uw land wonen. Ook zal Ik vrede geven in het land, dat gij zult te slapen liggen, en niemand zij, die verschrikke; en Ik zal het boos gedierte uit het land doen ophouden, en het zwaard zal door uw land niet doorgaan.” (Lev. 26:3-6)

Als Israël echter Gods verbond niet houdt, zal het land zijn inkomsten niet geven, en uiteindelijk zou Israël het land moeten verlaten en het land zou een woestijn worden (Jer. 4:22-29):

“En Ik zal uw steden een woestijn maken, en uw heiligdommen verwoesten; en Ik zal uw liefelijken reuk niet reiken. Ja, Ik zal dat land verwoesten; dat uw vijanden, die daarin zullen wonen, zich daarover ontzetten zullen. Daartoe zal Ik u onder de heidenen verstrooien; en een zwaard achter u uittrekken; en uw land zal

woest, en uw steden zullen een woestijn zijn. Dan zal het land aan zijn sabbatten een welgevallen hebben, al de dagen der verwoesting, en gij zult in het land uwer vijanden zijn; dan zal het land rusten, en aan zijn sabbatten een welgevallen hebben. Al de dagen der verwoesting zal het rusten, overmits het niet rustte in uw sabbatten, als gij daarin woondet.” (Lev. 26:31-35)

Het land is ook eeuwenlang een woestijn geweest, totdat God Zijn volk weer op Zijn land terugbracht, en het land weer vruchtbaar werd en de steden werden herbouwd (Jes. 61:4-62:9), zodat Israël nu is geworden tot een rijk land.

1.1.3 De zegen

“En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen! En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.” (Gen. 12:2,3)

Die Israël zegenen, worden gezegend, die Israël gering acht, wordt vervloekt.¹ Het hele volk Israël wordt gesteld tot een zegen. In Israël is de hele wereld gezegend: Gods woord is door hen tot de hele wereld gekomen, de verkondiging van het evangelie van de verzoening met God is tot de hele wereld gekomen, en b.v. het aantal Joodse Nobelprijswinnaars is onevenredig hoog. De volken worden ook geoordeeld naar wat ze Israël aandoen (Joël 3:2). Zo'n zegen is er voor geen ander volk.

En het hele volk zal tot zegen worden:

“Want het zaad zal voorspoedig zijn, de wijnstok zal zijn vrucht geven, en de aarde zal haar inkomen geven, en de hemelen zullen hun dauw geven; en Ik zal het overblijfsel dezes volks dit alles doen erven. En het zal geschieden, gelijk als gij, o huis van Juda! en gij, o huis Israëls, geweest zijt een vloek onder de heidenen, alzo zal Ik ulieden behoeden, en gij zult een zegening wezen; vreest niet, laat uw handen sterk zijn. Want alzo zegt de HEERE der heirscharen: Gelijk als Ik gedacht heb ulieden kwaad te doen, toen Mij uw vadersen grotelijks vertoornden, zegt de HEERE der heirscharen, en het heeft Mij niet berouwd; Alzo denk Ik wederom in deze dagen goed te doen aan Jeruzalem, en aan het huis van Juda; vreest niet!” (Zach. 8:12-15)

En dit gedeelte ligt niet in het verleden, maar in de (nabije) toekomst, in de context van de terugkeer van de Heere Jezus, een heilig Jeruzalem en een heilige tempelberg (vers 3), het herstel van Israël (vers 4), de terugkeer van Israël (vers 7,8), de verzoening en reiniging van het hele volk (vers 8), het herstel van het land (vers 12), en niet langer antisemitisme en haat tegen Israël (vers 13). Dit is dus duidelijk een belofte die nog vervuld zal worden.

1.1.4 Het priestervolk

“Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn; En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.” (Ex. 19:5,6)

Alleen het volk Israël is een volk dat bestemd is om een koninkrijk van priesters te zijn, tussen de heidenvolken en tussen God. Door onze Heere Jezus Christus bereikt het volk Israël haar doel: De eerste zendbrief van Petrus is gericht aan de Joden in de diaspora (1 Petr. 1:1). Petrus schrijft tegen hen:

“Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;” (1 Petr. 2:9)

Hij wijst hen daarmee terug naar hun roeping op de berg Sinai. In Openb. 21:24 zien we

---

¹ Voor “vervloeken” wordt in de grondtekst een veel zwaarder grondwoord gebruikt dan voor “vloekt”.

hoe de heidenvolken wandelen in het licht van het vernieuwde Jeruzalem¹, waarvan de Heere Jezus het licht is, en zo bereikt het Joodse volk haar roeping.

1.1.5 Het verbond

“En het geschiedde, dat de zon onderging en het duister werd, en ziet, daar was een rokende oven en vurige fakkel, die tussen die stukken doorging. Ten zelfden dage maakte de HEERE een verbond met Abram, zeggende: Aan uw zaad heb Ik dit land gegeven, van de rivier van Egypte af, tot aan die grote rivier, de rivier Frath: Den Keniet, en den Keniziet, en den Kadmoniet, En den Hethiet, en den Fereziet, en de Refaieten, En den Amoriet, en den Kanaäniet, en den Girgaziet, en den Jebusiet.” (Gen. 15:17,21)

“En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u. En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaan, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn.” (Gen. 17:7,8)

God sluit met Abraham een verbond. Het volk Israël is voor eeuwig Gods volk, met als eeuwige bezitting het land Kanaän, het land Israël, waarin God Zijn volk nu weer thuis brengt. De zegen is voor alle volken, zoals God eerder heeft beloofd, ook voor Ismaël en zijn nageslacht, maar het verbond is strikt beperkt tot de lijn van Izak en Jakob (Israël):

“En Abraham zeide tot God: Och, dat Ismaël mocht leven voor Uw aangezicht! En God zeide: Voorwaar, Sara, uw huisvrouw, zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam noemen Izak; en Ik zal Mijn verbond met hem oprichten, tot een eeuwig verbond zijn zade na hem. En aangaande Ismaël heb Ik u verhoord; zie, Ik heb hem gezegend, en zal hem vruchtbaar maken, en hem gans zeer vermenigvuldigen; twaalf vorsten zal hij gewinnen, en Ik zal hem tot een groot volk stellen; Maar Mijn verbond zal Ik met Izak oprichten, die u Sara op dezen gezetten tijd in het andere jaar baren zal.” (Gen. 17:18-21)

Op grond van Zijn verbond met Abraham, Izak en Jakob verlost God Zijn volk Israël uit Egypte:

“En het geschiedde na vele dezer dagen, als de koning van Egypte gestorven was, dat de kinderen Israëls zuchtten en schreeuwden over den dienst; en hun gekrijt over hun dienst kwam op tot God. En God hoorde hun gekerm, en God gedacht aan Zijn verbond met Abraham, met Izak, en met Jakob. En God zag de kinderen Israëls aan, en God kende *hen*.” (Ex. 2:23-25)

Ook met het hele volk Israël sluit God Zijn verbond:

“Als Mozes kwam en verhaalde aan het volk al de woorden des HEEREN, en al de rechten, toen antwoordde al het volk met één stem, en zij zeiden: Al deze woorden, die de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen. Mozes nu beschreef al de woorden des HEEREN, en hij maakte zich des morgens vroeg op, en hij bouwde een altaar onder aan den berg, en twaalf kolommen, naar de twaalf stammen van Israël. En hij zond de jongelingen van de kinderen Israels, die brandofferen offerden, en den HEERE dankofferen offerden, van jonge ossen. En Mozes nam de helft van het bloed, en zette het in bekkens; en de helft van het bloed spregde hij op het altaar. En hij nam het boek des verbonds, en hij las het voor de oren des volks; en zij zeiden: Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen en gehoorzamen. Toen nam Mozes dat bloed, en spregde het op het volk; en hij zeide: Ziet, *dit is* het bloed des verbonds, hetwelk de HEERE met ulieden gemaakt heeft over al die woorden.” (Ex. 24:3-8)

Vanwege de onvolkomendheid betreffende het priesterschap in dit verbond (Hebr. 7:11) voorziet God in een betere Priester door middel van de vernieuwing van Zijn verbond met Zijn volk Israël::

“Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken; Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun

---

¹ Voor tal van argumenten dat het nieuwe Jeruzalem in Openbaringen 21,22 het vernieuwde Jeruzalem is, de hoofdstad van Gods volk Israël in het land Israël, zie het artikel over “de bruid” op www.fuma.nl.

hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE; Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent den HEERE! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken. (Jer. 31:31-34, Hebr. 8:8-12)”

Israël is het unieke volk, het uitverkoren volk waarmee God Zijn verbond heeft gesloten. Gods verbond met Israël zal niet wankelen (Jes. 54:10), omdat het vastligt in de Heere Jezus, de Messias.

“Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen;” (Rom. 9:4)

“Israël dan zal zeker alleen wonen, en Jakobs oog zal zijn op een land van koren en most; ja, zijn hemel zal van dauw druipen. Welgelukzalig zijt gij, o Israël! wie is u gelijk? gij zijt een volk, verlost door den HEERE, het Schild uwer hulp, en Die een Zwaard is uwer hoogheid; daarom zullen zich uw vijanden geveinsdelijk aan u onderwerpen, en gij zult op hun hoogten treden!” (Deut. 33:28,29)

1.1.6 De Tora

“En hij was aldaar met den HEERE, veertig dagen en veertig nachten; hij at geen brood, en hij dronk geen water; en Hij schreef op de tafelen de woorden des verbonds, de tien woorden.” (Ex. 34:28)

De tien woorden (geboden) zijn de woorden van het verbond. Deze maken deel uit van alle 613 geboden en verboden. God heeft de hele Tora (de vijf boeken van Mozes) aan Zijn volk Israël gegeven, tot instructie van Israël. Ze bevat de wijsheid die God aan Israël heeft gegeven:

“Ziet, ik heb u geleerd de inzettingen en rechten, gelijk als de HEERE, mijn God, mij geboden heeft; opdat gij alzo doet in het midden des lands, waar gij naar toe gaat, om het te erven. Behoudt ze dan, en doet ze; want dat zal uw wijsheid en uw verstand zijn voor de ogen der volken, die al deze inzettingen horen zullen, en zeggen: Dit groot volk alleen is een wijs en verstandig volk! Want wat groot volk is er, hetwelk de goden zo nabij zijn als de HEERE, onze God, zo dikwijls als wij Hem aanroepen? En wat groot volk is er, dat zo rechtvaardige inzettingen en rechten heeft, als deze ganse wet is, die ik heden voor uw aangezicht geef?” (Deut. 4:5-8)

Wanneer Israël weer terug is in hun land, en God is druk bezig hen terug te brengen, dan besnijdt God hun hart, en onderhouden ze de hele Tora die God hen via Mozes heeft gegeven. De Tora heeft dus nooit afgedaan, en het is Gods wil dat de Tora ook in de toekomst wordt onderhouden, dat staat maar liefst drie keer in het volgende gedeelte:

“Voorts zal het geschieden, wanneer al deze dingen over u zullen gekomen zijn, deze zegen of deze vloek, die ik u voorgesteld heb; zo zult gij het weder ter harte nemen, onder alle volken, waarheen u de HEERE, uw God, gedreven heeft; En gij zult u bekeren tot den HEERE, uw God, en Zijner stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden gebiede, gij en uw kinderen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel. En de HEERE, uw God, zal uw gevangenis wenden, en Zich uwer ontfermen; en Hij zal wederkeren en u vergaderen uit al de volken, waarheen u de HEERE, uw God, verstrooid had. Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, van daar zal u de HEERE, uw God, vergaderen, en van daar zal Hij u nemen. En de HEERE, uw God, zal u brengen in het land, dat uw vaders erfelijk bezeten hebben, en gij zult dat erfelijk bezitten; en Hij zal u weldoen, en zal u vermenigvuldigen boven uw vaders. En de HEERE, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om den HEERE, uw God, lief te hebben met uw ganse hart en met uw ganse ziel, opdat gij levet. En de HEERE, uw God, zal al die vloeken leggen op uw vijanden en op uw haters, die u vervolgd hebben. Gij dan zult u bekeren, en der stemme des HEEREN gehoorzaam zijn, en gij zult doen al Zijn geboden, die ik u heden gebiede. En de HEERE, uw God, zal u doen overvloeien in al het werk uwer hand, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht uwer beesten, en in de vrucht uws lands, ten goede; want de HEERE zal wederkeren, om Zich over u te verblijden ten goede, gelijk als Hij Zich over uw vaders verblijd heeft; Wanneer gij der stemme des HEEREN, uws Gods, zult gehoorzaam zijn, houdende

Zijn geboden en Zijn inzettingen, die in dit wetboek geschreven zijn; wanneer gij u zult bekeren tot den HEERE, uw God, met uw ganse hart en met uw ganse ziel.” (Deut. 30:1-10)

De wet is ook voor instructie van de heidenvolken. Jesaja ziet een toekomst waarin er op deze aarde geen oorlog meer zal zijn, en dat de volken zullen opgaan naar de tempel van God te Jeruzalem, en luisteren naar de Tora:

“En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelfden zullen alle heidenen toevloeien. En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal rechten onder de heidenen, en bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leren. Komt, gij huis van Jakob, en laat ons wandelen in het licht des HEEREN.” (Jes. 2:2-5)

De Tora kenmerkt de aparte plaats van Israël.

“Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israel Zijn inzettingen en Zijn rechten. Alzo heeft Hij geen volk gedaan; en Zijn rechten, die kennen zij niet. Hallelujah!” (Ps. 147:19,20)

1.1.7 Gods Woord

“Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is de nuttigheid der besnijdenis? Vele in alle manier; want *dit is* wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.” (Rom. 3:1,2)

1.1.8 De Messias, het Lam

“Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige *Spruit* zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde. In Zijn dagen zal Juda verlost worden, en Israel zeker wonen; en dit zal Zijn naam zijn, waarmede men Hem zal noemen: De HEERE: ONZE GERECHTIGHEID. Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat zij niet meer zullen zeggen: *Zo waarachtig als* de HEERE leeft, Die de kinderen Israëls uit Egypteland heeft opgevoerd. Maar: *Zo waarachtig als* de HEERE leeft, Die het zaad van het huis Israëls heeft opgevoerd, en Die het aangebracht heeft uit het land van het noorden, en uit al de landen, waarheen Ik ze gedreven had! want zij zullen wonen in hun land.” (Jer. 23:5-8)

De Messias, de Koning, is de HEERE, ONZE GERECHTIGHEID, omdat Hij het Lam is, dat voor Zijn volk heeft geleden, en zo de zonde van de wereld wegdraagt:

“Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt!” (Joh. 1:29)

“Hij is uit den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding Mijns volks is de plage op Hem geweest.” (Jes. 53:8)

Alleen door de Messias kan Israël een zegen zijn. Welk volk heeft zo'n Messias?

“En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor *de zonden* der gehele wereld.” (1 Joh. 2:2)

1.1.9 De vloek

“En gij zult zijn tot een schrik, tot een spreekwoord en tot een spotrede, onder al de volken, waarheen u de HEERE leiden zal.” (Deut. 28:37)

“Maar zo gijlieden u te enen male afkeren zult, gij en uw kinderen, van Mij na *te volgen*, en niet houden zult Mijn geboden *en* Mijn inzettingen, die Ik voor uw aangezicht gegeven heb; maar heengaan, en andere

goden dienen, en u voor dezelve nederbuigen zult; Zo zal Ik Israël uitroeien van het land, dat Ik hun gegeven heb, en dit huis, hetwelk Ik Mijn Naam geheiligd heb, zal Ik van Mijn aangezicht wegwerpen; en Israël zal tot een spreekwoord en spotrede zijn onder alle volken. En aangaande dit huis, *dat* verheven zal geweest zijn, al wie voor hetzelfde zal voorbijgaan, zal zich ontzetten en fluiten; men zal zeggen: Waarom heeft de HEERE alzo gedaan aan dit land en aan dit huis? En men zal zeggen: Omdat zij den HEERE, hun God, verlaten hebben, Die hun vaders uit Egypteland uitgevoerd had, en hebben zich aan andere goden gehouden, en zich voor dezelve nedergebogen, en hen gediend; daarom heeft de HEERE al dit kwaad over hen gebracht.” (1 Kon. 9:6-9)

Israël heeft Gods geboden en inzettingen niet gehouden, en al de vloeken van Lev. 26 en Deut. 28 zijn over hen gekomen, tot ontzetting voor ons. We weten allemaal wat het volk Israël de afgelopen 20 eeuwen is overkomen. Ook hierin is Israël volstrekt uniek... Laten wij allemaal altijd in de Heere Jezus blijven. Alleen door Zijn Geest doen wij Gods wil, en zal ook Israël Zijn geboden gaan doen, want Israël wordt volledig hersteld (Ez. 36:24-36), en ontvangt Gods Geest (Ez. 39:29)!

1.1.10 Een erfdeel

“En Ik zal ulieden tot Mijn volk aannemen, en Ik zal ulieden tot een God zijn; en gijlieden zult bekennen, dat Ik de HEERE uw God ben, Die u uitleide van onder de lasten der Egyptenaren. En Ik zal ulieden brengen in dat land, waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik het aan Abraham, Izak, en Jakob geven zou; en Ik zal het ulieden geven tot een erfdeel, Ik, de HEERE!” (Ex. 6:6,7)

Israël is Gods eigen volk, zijn erfdeel, en het land is Gods erfdeel, Gods bezit, waarvan God bepaalt wat er mee gebeurt, en dat Hij aan Zijn erfdeel Israël tot een eeuwige bezitting heeft gegeven. Het land is niet weg te geven (“land voor vrede”), of te delen door de VS, de VN, Europa of Rusland. Het land is het erfdeel van Israël, en Israël is het erfdeel van God:

“Het land ook zal niet voor altoos verkocht worden; want het land is het Mijne, dewijl gij vreemdelingen en bijwoners bij Mij zijt.” (Lev. 25:23)

“Want Gij hebt hen U tot een erfdeel afgezonderd, uit alle volken der aarde; gelijk als Gij gesproken hebt door den dienst van Mozes, Uw knecht, als Gij onze vaders uit Egypte uitvoerdet, Heere HEERE!” (1 Kon. 8:53)

“Want de HEERE der heirscharen zal hen zegenen, zeggende: Gezegend zij Mijn volk, de Egyptenaars, en de Assyriërs, het werk Mijner handen, en Israël, Mijn erfdeel!” (Jes. 19:25)

“Dan zal Ik alle heidenen vergaderen, en zal hen afvoeren in het dal van Josafat; en Ik zal met hen aldaar richten, vanwege Mijn volk en Mijn erfdeel Israel, dat zij onder de heidenen hebben verstrooid, en Mijn land gedeeld;” (Joël 3:2)

Het volk is Gods volk, en God is hun God. God is in het bijzonder het Erfdeel van de priesterstam Levi:

“De Levietische priesteren, de ganse stam van Levi, zullen geen deel noch erve hebben met Israël; de vuuroffers des HEEREN en zijn erfdeel zullen zij eten. Daarom zal hij geen erfdeel hebben in het midden zijner broederen; de HEERE is zijn Erfdeel, gelijk als Hij tot hem gesproken heeft.” (Deut. 18:1,2)

“Maar aan den stam van Levi gaf Mozes geen erfdeel; de HEERE, de God Israëls, is Zelf hunlieder Erfdeel, gelijk als Hij tot hen gesproken heeft.” (Joz. 13:33)

Wanneer de gelovigen uit de volken geloven in de Messias van Israël, ontvangen zij onder de geheiligden (de afgezonderden uit alle volken, het volk Israël), ook een erfdeel, en worden ook zij aan Hem gegeven als een erfdeel:

“Ik toch heb Mijn Koning gezalft over Sion, den berg Mijner heiligheid. Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd. Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.” (Ps. 2:6-8)

“En ik zeide: Wie zijt Gij, Heere? En Hij zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u *nog* zal verschijnen; Verlossende u van dit volk, en *van* de heidenen, tot dewelke Ik u nu zende; Om hun ogen te openen, en *hen* te bekeren van de duisternis tot het licht, en *van* de macht des satans tot God; opdat zij vergeving der zonden ontvangen, en een erfdeel onder de geheiligden, door het geloof in Mij.” (Hand. 26:15-18)

God heeft ook andere landen hun erfdeel gegeven (Deut. 32:8). Maar toch, welk volk heeft zo'n relatie met God als het volk Israël, dank zij de Messias van Israël, Jezus de Messias?

1.1.11 Instandhouding als volk

“Bekeert u, gij afkerige kinderen! spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd, en Ik zal u aannemen, een uit een stad, en twee uit een geslacht, en zal u brengen te Sion. En Ik zal ulieden herders geven naar Mijn hart; die zullen u weiden *met* wetenschap en verstand. En het zal geschieden, wanneer gij vermenigvuldigd en vruchtbaar zult geworden zijn in het land, in die dagen, spreekt de HEERE, zullen zij niet meer zeggen: De ark des verbonds des HEEREN, ook zal zij in het hart niet opkomen; en zij zullen aan haar niet gedenken, en *haar* niet bezoeken, en zij zal niet weder gemaakt worden. Te dier tijd zullen zij Jeruzalem noemen, des HEEREN troon; en al de heidenen zullen tot haar vergaderd worden, om des HEEREN Naams wil, te Jeruzalem; en zij zullen niet meer wandelen naar het goeddunken van hun boos hart. In die dagen zal het huis van Juda gaan tot het huis van Israël; en zij zullen te zamen komen uit het land van het noorden, in het land, dat Ik uw vaderen ten erve gegeven heb.” (Jer. 3:14-18)

Na 25 eeuwen diaspora is het volk Israël nog steeds in stand gehouden, en komt het terug uit Rusland (pal ten Noorden van Israël) en alle andere landen (Jer. 23:3) naar het land Israël. Het gedeelte spreekt over de (nabije) toekomst: het volk Israël wandelt niet meer naar hun boos hart, maar blijkbaar naar de Geest van Jezus, de Messias. Jeruzalem wordt de troon des HEEREN genoemd, Zijn Naam is te Jeruzalem, de Heere Jezus is teruggekeerd naar Zijn stad (Matth. 5:35, 22:7). Ook al zijn alle broers en zusters, zijn hele geslacht, weggevoerd naar de concentratiekampen, of is iemand de enige overlevende uit een stad, en zijn alle andere Joden vergast, maar God neemt hen aan, en brengt hen naar Sion. Wie is een God dan Israëls God?

1.1.12 Gods getuigen

“Gijlieden zijt Mijn getuigen, spreekt de HEERE, en Mijn knecht, dien Ik uitverkoren heb; opdat gij het weet, en Mij gelooft, en verstaat, dat Ik Dezelve ben, *dat* voor Mij geen God geformeerd is, en na Mij geen zijn zal. Ik, Ik ben de HEERE, en er is geen Heiland behalve Mij. Ik heb verkondigd, en Ik heb verlost, en Ik heb *het* doen horen, en geen vreemd *god* was onder ulieden; en gij zijt Mijn getuigen, spreekt de HEERE, dat Ik God ben.” (Jes. 43:10-12)

“Verschrikt niet, en vreest niet; heb Ik het u van toen af niet doen horen en verkondigd? Want gijlieden zijt Mijn getuigen: is er ook een God behalve Mij? Immers, er is geen *andere* rotssteen: Ik ken er geen?” (Jes. 44:8)

De Israëlieten zijn Gods getuigen voor de hele wereld, dat alleen de God van Israël de enige en waarachtige God is. Zo'n plaats heeft God aan geen enkel ander volk gegeven.

“*Dit* is het woord, dat Hij gezonden heeft den kinderen Israëls, verkondigende vrede door Jezus Christus; deze is een Heere van allen. Gijlieden weet de zaak, die geschied is door geheel Judea, beginnende van Galilea, na den doop, welken Johannes gepredikt heeft; *Belangende* Jezus van Nazareth, hoe Hem God gezalft heeft met den Heiligen Geest en met kracht; *Welke het land* doorgegaan is, goeddoende, en genezende allen, die van den duivel overweldigd waren; want God was met Hem. En wij zijn getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft, beide in het Joodse land en te Jeruzalem; Welken zij gedood hebben, *Hem* hangende aan het hout. Dezen heeft God opgewekt ten derden dage, en gegeven, dat Hij openbaar zou

worden; Niet aan heel het volk, maar aan de getuigen, die van God te voren verkoren waren, ons *namelijk*, die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden opgestaan was. En heeft ons geboden het volk te prediken, en te betuigen, dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden. Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam.” (Hand. 10:36-43)

Ook het getuigenis voor de hele wereld dat iedereen die in Jezus de Messias gelooft, vergeving van de zonden zal ontvangen door Zijn Naam, is begonnen vanuit Israël.

Dag in dag uit wordt Gods volk de Joden verder verlost en keren terug naar Zijn land, ondanks alle oorlogen en oorlogsdreiging: alleen de God van Israël is de enige en waarachtige God. Wanneer het volk Israël hun Messias, de Heere Jezus, herkent en aanneemt als hun Messias dan is dat een getuigenis dat alleen de Messias van Israël de enige en waarachtige God en Messias is.

“Maar Gij, HEERE! blijft in eeuwigheid, en Uw gedachtenis van geslacht tot geslacht. Gij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion, want de tijd om haar genadig te zijn, want de bestemde tijd is gekomen. Want Uw knechten hebben een welgevallen aan haar stenen, en hebben medelijden met haar gruis. Dan zullen de heidenen den Naam des HEEREN vrezen, en alle koningen der aarde Uw heerlijkheid. Als de HEERE Sion zal opgebouwd hebben, in Zijn heerlijkheid zal verschenen zijn, Zich gewend zal hebben tot het gebed desgenen, die gans ontbloot is, en niet versmaad hebben hunlieder gebed; Dat zal geschreven worden voor het navolgende geslacht; en het volk, dat geschapen zal worden, zal den HEERE loven; Omdat Hij uit de hoogte Zijns heiligdoms zal hebben nederwaarts gezien; dat de HEERE uit den hemel op de aarde geschouwd zal hebben; Om het zuchten der gevangenen te horen, om los te maken de kinderen des doods; Opdat men den Naam des HEEREN vertelle te Sion, en Zijn lof te Jeruzalem; Wanneer de volken samen zullen vergaderd worden, ook de koninkrijken, om den HEERE te dienen.” (Ps. 102:13-23)

1.1.13 Zijn oogappel

“Toen de Allerhoogste aan de volken de erfenis uitdeelde, toen Hij Adams kinderen vaneen scheidde, heeft Hij de landpalen der volken gesteld naar het getal der kinderen Israëls. Want des HEEREN deel is Zijn volk, Jakob is het snoer Zijner erve. Hij vond hem in een land der woestijn, en in een woeste huilende wildernis; Hij voerde hem rondom, Hij onderwees hem, Hij bewaarde hem als Zijn oogappel.” (Deut. 32:8-10)

Het loopt slecht af met de volken die Gods oogappel aanraken:

“Want zo zegt de HEERE der heirscharen: Naar de heerlijkheid *over u*, heeft Hij mij gezonden tot die heidenen, die ulieden beroofd hebben; want die ulieden aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan. Want ziet, Ik zal Mijn hand over henlieden bewegen, en zij zullen hunnen knechten een roof wezen. Alzo zult gijlieden weten, dat de HEERE der heirscharen mij gezonden heeft.” (Zach. 2:8,9)

Laten we niet Gods oogappel veronachtzamen, want die Israël aanraakt, raakt zijn oogappel aan, en wordt blind.

1.1.14 Herstel

“Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?” (Hand. 1:6)

De apostelen, die zolang met de Heere Jezus hadden gewandeld, waarvan het verstand was geopend (Luk. 24:45), en die na Zijn opstanding ongeveer elke dag van Hem onderwijs kregen, zagen verlangend uit naar het herstel van Israël. In die tijd kwam dat herstel echter niet. Wij leven in de unieke tijd van het herstel van Gods volk Israël. Het is volstrekt uniek dat een volk na 2000 jaar terugkeert naar het land dat God hen heeft gegeven.

“Ter zelfder tijd, spreekt de HEERE, zal Ik allen geslachten Israels tot een God zijn; en zij zullen Mij tot een volk zijn. Zo zegt de HEERE: Het volk der overgeblevenen van het zwaard heeft genade gevonden in de

woestijn, *namelijk* Israël, als Ik henenging om hem tot rust te brengen. De HEERE is mij verschenen van verre *tijden!* Ja, Ik heb u liefgehad *met* een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken *met* goedertierenheid. Ik zal u weder bouwen, en gij zult gebouwd worden, o jonkvrouw Israëls! gij zult weder versierd zijn met uw trommelen, en uitgaan met den rei der spelenden. Gij zult weder wijngaarden planten op de bergen van Samaria; de planters zullen planten, en de vrucht genieten.” (Jer. 31:1-5)

Het herstel bestaat o.a. uit de terugkeer naar hun land en het herstel van het land (Ez. 36:1-15), en het geestelijk herstel en de uitstorting van de Heilige Geest.

“Daarom zeg tot het huis Israëls: Zo zegt de Heere HEERE: Ik doe het niet om uwentwil, gij huis Israëls! maar om Mijn heiligen Naam, dien gijlieden ontheiligd hebt onder de heidenen, waarhenen gij gekomen zijt. Want Ik zal Mijn groten Naam heiligen, die onder de heidenen ontheiligd is, dien gij in het midden van hen ontheiligd hebt; en de heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE ben, spreekt de Heere HEERE, als Ik aan u voor hun ogen zal geheiligd zijn. Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen. Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleses hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen. En gij zult wonen in het land, dat Ik uw vaderen gegeven heb, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn. En Ik zal u verlossen van al uw onreinigheden; en Ik zal roepen tot het koren, en zal dat vermenigvuldigen, en Ik zal geen honger op u leggen. En Ik zal de vrucht van het geboomte en de inkomst des velds vermenigvuldigen; opdat gij de smaadheid des hongers niet meer ontvangt onder de heidenen. Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult een walging van u zelf hebben over uw ongerechtigheden en over uw gruwelen. Ik doe het niet om uwentwil, spreekt de Heere HEERE, het zij u bekend! Schaamt u en wordt schaamrood van uw wegen, gij huis Israëls! Alzo zegt de Heere HEERE: Ten dage, als Ik u reinigen zal van al uw ongerechtigheden, dan zal Ik de steden doen bewonen, en de eenzame plaatsen zullen bebouwd worden. En het verwoeste land zal bebouwd worden, in plaats dat het een verwoesting was, voor de ogen van een ieder, die er doorging. En zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest was, is geworden als een hof van Eden; en de eenzame, en de verwoeste en verstoorde steden zijn vast [en] bewoond. Dan zullen de heidenen, die in de plaatsen rondom u zullen overgelaten zijn, weten, dat Ik, de HEERE, de verstoorde plaatsen bebouw, *en* het verwoeste beplant. Ik, de HEERE, heb het gesproken en zal het doen. Alzo zegt de Heere HEERE: Daarenboven zal Ik hierom van het huis Israëls verzocht worden, dat Ik het hun doe; Ik zal ze vermenigvuldigen van mensen, als schapen. Gelijk de geheiligde schapen, gelijk de schapen van Jeruzalem op hun gezette hoogtijden, alzo zullen de eenzame steden vol zijn van mensenkudden; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben.” (Ez. 36:22-38)

1.1.15 Gods stad

“Om Sions wil zal ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal ik niet stil zijn; totdat haar gerechtigheid voortkome als een glans, en haar heil als een fakkel, die brandt. En de heidenen zullen uw gerechtigheid zien, en alle koningen uw heerlijkheid; en gij zult met een nieuwen naam genoemd worden, welken des HEEREN mond uitdrukkelijk noemen zal. En gij zult een sierlijke kroon zijn in de hand des HEEREN, en een koninklijke hoed in de hand uws Gods. Tot u zal niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar! en uw land: Het getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden. Want een jongeling trouwt een jonkvrouw, uw kinderen zullen u trouwen; en de bruidegom is vrolijk over de bruid, uw God zal over u vrolijk zijn. O Jeruzalem! Ik heb wachters op uw muren besteld, die geduriglijk al den dag en al den nacht niet zullen zwijgen. O gij, die des HEEREN doet gedenken, laat geen stilzwijgen bij ulieden wezen! En zwijgt niet stil voor Hem, totdat Hij bevestige, en totdat Hij Jeruzalem stelle *tot* een lof op aarde.” (Jes. 62:1-7)¹

Jeruzalem is de enige stad van deze hele wereld die God “Mijn stad” noemt (Jes. 45:13). Jeruzalem is de plaats die God verkoren heeft om Zijn Naam te zetten (Deut. 12:5, 2 Kron. 6:5,6). Het is de stad waar de Heere Jezus heeft gelopen en geleden, en ook de

¹ Merk op dat vers 5 iets anders is weergegeven dan in de gebruikelijke vertalingen. De woordjes “gelijk” en “alzo” staan hier namelijk niet in de grondtekst. Ongeveer alle vertalingen hebben deze of overeenkomstige woordjes toegevoegd. In de grondtekst staat de belofte voor Israël echter nog krachtiger.

stad waar Hij weer zal terugkeren, om van daaruit te regeren.

“Want de HEERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot Zijn woonplaats, *zeggende*: Dit is Mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal Ik wonen, want Ik heb ze begeerd.” (Ps. 132:13,14).

Ondanks dat God Zijn stad in brand heeft gestoken vanwege de ongehoorzaamheid van Zijn volk (Matth. 22:7) blijft Jeruzalem Gods stad.

In onze tijd is het herstel en herbouw van Jeruzalem in volle gang. Ook al liet heel de wereld het afweten op 16 mei 2007 bij de viering van de veertigjarige hereniging¹ van het eeuwige en ondeelbare hoofdstad van Israël, toch zal Jeruzalem blijven van geslacht tot geslacht (Joël 3:20) als eeuwige en ongedeelde hoofdstad van Israël, de stad waar God woont. En al de regeringsleiders zullen eens komen, en zich neerbuigen aan de voeten van de Israëlieten (Jes. 60:14).

“Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.” (Jes. 60:1-3)

Welk land en volk heeft een stad waarvan God zegt: het is Mijn stad? Dit Jeruzalem, de hoofdstad van Israël, ontvangt een heerlijkheid die aan geen andere hoofdstad van een volk is beloofd. De stad die verlaten was wordt gesteld tot een eeuwige heerlijkheid (Jes. 60:15). De bron van deze heerlijkheid is God, door de Messias, de Heere Jezus.:

“De zon zal u niet meer wezen tot een licht des daags, en tot een glans zal u de maan niet lichten; maar de HEERE zal u wezen tot een eeuwig Licht, en uw God tot uw Sierlijkheid.” (Jes. 60:19)

“En de stad behoeft de zon en de maan niet, dat zij in dezelve zouden schijnen; want de heerlijkheid Gods heeft haar verlicht, en het Lam is haar Kaars.” (Openb. 21:23)

1.1.16 Zaligheid voor heel het volk

“En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u. En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaän, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn.” (Gen. 17:7,8)

God zal de God zijn van het hele natuurlijke nageslacht van Abraham, dat het land Kanaän (Israël) krijgt tot een eeuwige bezitting. De belofte dat heel Israël God zal kennen wordt herhaald in diverse teksten, die gezien de context allemaal slaan op het volk Israël in de (nabije) toekomst:

“En al uw kinderen zullen van den HEERE geleerd zijn, en de vrede uwer kinderen zal groot zijn.” (Jes. 54:13)

“En uw volk zullen allen te zamen rechtvaardigen zijn, zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten; zij zullen zijn een spruit Mijner plantingen, een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde.” (Jes. 60:21)

“Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder,

---

¹ De wereld lijkt te denken dat Israël de stad op de palestijnen heeft veroverd. Dat is echter onjuist. Er bestaat helemaal geen palestijns volk, en Jeruzalem was wel al 3000 jaar geleden de hoofdstad van Israël onder koning David, maar Jeruzalem is nooit de hoofdstad geweest van een palestijnse staat. In 1967 heeft Israël Jeruzalem veroverd op Jordanië, dat sinds 1948 de stad (en Judea en Samaria) bezette.

leren, zeggende: Kent den HEERE! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken.” (Jer. 31:33,34)

Aan geen ander volk is het behoud beloofd als aan het hele volk. Paulus kende de Schrift, toen Hij schreef:

“En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen.” (Rom. 11:26,26)

Paulus koppelt aan de aanneming van de Heere Jezus, de Messias, door de Joden, direct de opstanding uit de doden (Rom. 11:15). Ook al gaat dan ook de volheid van de heidenen in (Rom. 11:25), de kinderen Israëls zijn en blijven de natuurlijke takken (Rom. 11:16-24).

“Wie is een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, en de overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis voorbijgaat? Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid; want Hij heeft lust aan goedertierenheid. Hij zal Zich onzer weder ontfermen; Hij zal onze ongerechtigheden dempen; ja, Gij zult al hun zonden in de diepten der zee werpen. Gij zult Jakob de trouw, Abraham de goedertierenheid geven, die Gij onzen vaders van oude dagen af gezworen hebt.” (Micha 7:18-20)

1.1.17 De Messias, de Koning

“Doch uw huis zal bestendig zijn, en uw koninkrijk tot in eeuwigheid, voor uw aangezicht; uw stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid.” (2 Sam. 7:16)

De Messias is een Joodse Messias, de Zoon van David, Die over Zijn volk Israël en over de hele wereld zal regeren:

“En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS. Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven. En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.” (Luk. 1:31-33)

Bij Zijn wederkomst ontvangt de Heere Jezus het Koninkrijk:

“Verder zag ik in de nachtgezichten, en ziet, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen zoon, en Hij kwam tot den Oude van dagen, en zij deden Hem voor Denzelven naderen. En Hem werd gegeven heerschappij, en eer, en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natiën en tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden.” (Dan. 7:13,14)

De Messias, de Koning, keert terug naar Jeruzalem (de stad van de grote Koning), daarom wordt Jeruzalem zo betwist. Wie heeft een Koning zoals Israël?

“Want ons schild is van den HEERE, en onze koning is van den Heilige Israëls. Toen hebt Gij in een gezicht gesproken van Uw heilige, en gezegd: Ik heb hulp besteld bij een held; Ik heb een verkorene uit het volk verhoogd. Ik heb David, Mijn knecht, gevonden; met Mijn heilige olie heb Ik hem gezalfd; Met welken Mijn hand vast blijven zal; ook zal hem Mijn arm versterken. De vijand zal hem niet dringen, en de zoon der ongerechtigheid zal hem niet onderdrukken. Maar Ik zal zijn wederpartijders verpletteren voor zijn aangezicht, en die hem haten, zal Ik plagen. En Mijn getrouwheid en Mijn goedertierenheid zullen met hem zijn; en zijn hoorn zal in Mijn Naam verhoogd worden. En Ik zal zijn hand in de zee zetten, en zijn rechterhand in de rivieren. Hij zal Mij noemen: Gij zijt mijn Vader! mijn God, en de Rotssteen mijns heils! Ook zal Ik hem ten eerstgeborenen zoon stellen, ten hoogste over de koningen der aarde. Ik zal hem Mijn goedertierenheid in eeuwigheid houden, en Mijn verbond zal hem vast blijven. En Ik zal zijn zaad in eeuwigheid zetten, en zijn troon als de dagen der hemelen. Indien zijn kinderen Mijn wet verlaten, en in Mijn rechten niet wandelen; Indien zij Mijn inzettingen ontheiligen, en Mijn geboden niet houden; Zo zal Ik hun overtreding met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheid met plagen. Maar Mijn goedertierenheid zal Ik van hem niet wegnemen, en in Mijn getrouwheid niet feilen. Ik zal Mijn verbond niet ontheiligen, en hetgeen

uit Mijn lippen gegaan is, zal Ik niet veranderen. Ik heb eens gezworen bij Mijn heiligheid: Zo Ik aan David liege! Zijn zaad zal in der eeuwigheid zijn, en zijn troon zal voor Mij zijn gelijk de zon. Hij zal eeuwiglijk bevestigd worden, gelijk de maan; en de Getuige in den hemel is getrouw. Sela.” (Ps. 89:19-38)

1.1.18 Het Koninkrijk

“Maar het rijk, en de heerschappij, en de grootheid der koninkrijken onder den gansen hemel, zal gegeven worden den volke der heiligen der hoge *plaatsen*, welks Rijk een eeuwig Rijk zijn zal; en alle heerschappijen zullen Hem eren en gehoorzamen.” (Dan. 7:27)

Israël zal dan met Hem de heerschappij ontvangen, terwijl de andere wereldrijken worden vermalen (Dan. 2:44), en Jeruzalem, de hoofdstad van Israël, zal de hoofdstad van de hele aarde zijn (Zach. 14:17, in de context van de situatie na de terugkeer van onze Heere Jezus, de Messias).

1.1.19 De tempel voor alle volken

“Maar in het laatste der dagen zal het geschieden, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen; en hij zal verheven zijn boven de heuvelen, en de volken zullen tot hem toevloeien. En vele heidenen zullen henegaan, en zeggen: Komt en laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, en ten huize van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en wij in Zijn paden wandelen; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal onder grote volken richten, en machtige heidenen straffen, tot verre toe; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het *ene* volk zal tegen het *andere* volk geen zwaard opheffen, en zij zullen den krijg niet meer leren. Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok, en onder zijn vijgeboom, en er zal niemand zijn, die ze verschrikke; want de mond des HEEREN der heirscharen heeft *het* gesproken.” (Micha 4:1-4)

Israël is uniek, en krijgt een unieke tempel voor alle volken. Vele heidenen zullen gaan naar het huis van de God van Israël. De tempel zal een bedehuis worden genoemd voor alle volken:

“En de vreemden, die zich tot den HEERE voegen, om Hem te dienen, en om den Naam des HEEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn; al wie den sabbat houdt,¹ dat hij dien niet ontheilige, en die aan Mijn verbond vasthouden; Die zal Ik ook brengen tot Mijn heiligen berg, en Ik zal hen verheugen in Mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen aangenaam wezen op Mijn altaar; want Mijn huis zal een bedehuis genoemd worden voor alle volken.” (Jes. 56:6,7)

Wanneer de Heere Jezus is teruggekeerd, zal zelfs elke pot in Jeruzalem en in Juda mogen worden gebruikt om te offeren in Zijn tempel:

“Te dien dage zal op de bellen der paarden staan: De HEILIGHEID DES HEEREN. En de potten in het huis des HEEREN zullen zijn als de sprengbekkens voor het altaar; Ja, al de potten in Jeruzalem en in Juda zullen den HEERE der heirscharen heilig zijn, zodat allen, die offeren willen, zullen komen, en van dezelve nemen, en in dezelve koken; en er zal geen Kanaäniet meer zijn, in het huis des HEEREN der heirscharen, te dien dage.” (Zach. 14:20,21)

1.1.20 De feesten

“Driemaal in het jaar zal alles, wat mannelijk onder u is, voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, verschijnen, in de plaats, die Hij verkiesen zal: op het feest der ongezuurde, en op het feest der weken, en op het feest der loofhutten” (Deut. 16:16a)

De feesten van Israël zijn uniek. Ze beschrijven de heilshoogtepunten in de geschiedenis

---

¹ Dus de heidenen moeten toch sabbat gaan vieren? In deze tekst staat echter niet dat de heidenen nu verplicht zijn om sabbat te vieren, en niet alleen Paulus, maar ook de hele Bijbel is er heel duidelijk over dat er geen sabbatsgebod voor de heidenen is, althans niet voor onze tijd.

van deze wereld, omdat ze Gods feesten zijn (Lev. 23:2):

- De Eersteling, de Heere Jezus, is opgestaan uit de doden op het moment van het beweegoffer (Lev. 23:10,11) van één garf.
- De eerstelingen uit de Joden¹ ontvangen de Heilige Geest op het Shavu'ot feest (pinksterfeest) (Lev. 23:16-20), waarop een beweegoffer moest worden gebracht.² Twee broden: want enkele jaren nadat de Heere Jezus Zijn Geest geeft aan Zijn volk, geeft de Heere Jezus Zijn Geest ook aan de heidenen (Hand. 10,11).
- De volle oogst wordt gevierd op Succot (loofhuttenfeest), als het volk Israël de Heere Jezus aanneemt en de Heilige Geest ontvangt, en de volheid van de heidenen ingaat.

1.1.21 De heiligen

“En gij zult Mij heilig zijn, want Ik, de HEERE, ben heilig; en Ik heb u van de volken afgezonderd, opdat gij Mijns zoudt zijn.” (Lev. 20:26)

Israël is het heilige volk, afgezonderd van al de volken, en moet heilig zijn, en zal uiteindelijk ook heilig zijn door de Heere Jezus, de Messias.

1.1.22 De bruid

“En ik zag een vernieuwde hemel en een vernieuwde aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik, Johannes, zag de heilige stad, het vernieuwde Jeruzalem, afdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen *en* hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan.” (Openb. 21:1-4)

1.2 De relatie tussen Israël en de gelovigen uit de volken

Israël is het door God uitverkoren volk, hebben hun land van God gekregen, is het priester-volk waarin alle andere volken worden gezegend, aan hen zijn de verbonden, de wetgeving en het Woord van God toebetrouwd. Hun en onze Messias is een Joodse Messias. Zijn stad is Israëls hoofdstad, van waar Hij over de hele wereld zal regeren, en waarin de tempel voor alle volken zal staan. Israëls feesten beschrijven de heilshoogtepunten in de geschiedenis van de hele wereld. Israël is Gods oogappel, Gods getuigen, de Bruid, de zaligheid is aan heel Israël beloofd. De volgende paragrafen gaan over onze relatie met Israël en de God van Israël.

1.2.1 Relatie met de God van Israël

“Paulus, een geroepen apostel van Jezus Christus, door den wil van God, en Sósthenes, de broeder, Aan de Gemeente Gods, die te Korinthe is, den geheiligden in Christus Jezus, den geroepenen heiligen, met allen, die den Naam van onzen Heere Jezus Christus aanroepen in alle plaats, beide hun en onzen *Heere*; Genade zij u en vrede van God onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.” (1 Kor. 1:1-3)

“Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werd van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt; Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte,

¹ Maar de mensenmassa sprak toch allerlei talen (Hand. 2:8-11)? Ja, maar toch waren het allemaal Joden of mensen die waren overgegaan tot het Jodendom (Hand. 2:5,10,14). Ze spraken wel allerlei talen, maar dat komt omdat het Joodse volk toen al enkele eeuwen in de diaspora onder al die volken genoemd in vers 9-11 was verstrooid.

² Op het shavu'ot feest wordt ook herdacht dat God toen op Sinai de Tora aan Zijn volk heeft gegeven.

geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld. Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, *namelijk* de wet der geboden in inzettingen *bestaande*; opdat Hij die twee in Zichzelven tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende; En *opdat* Hij die beiden met God in één lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende. En komende, heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart, en dien, die nabij waren. Want door Hem hebben wij beiden den toegang door één Geest tot den Vader. Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods; Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen; Op Welken het gehele gebouw, bekwaamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den Heere; Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.” (Ef. 2:11-22)

God, de God van Israël, Die de hemel en de aarde gemaakt heeft (Ex. 20:11, 2 Kon. 19:15, 2 Kron. 2:12, Neh. 9:6, Jer. 10:11, Hand. 14:15, Openb. 14:7), is door het bloed van Jezus Christus, de Messias, ook onze God.

In de relatie met de God van Israël zijn echter al heel vroeg in de kerkgeschiedenis veel obstakels gekomen: Israël werd helemaal afgeschreven, de beloften voor Israël werden op de kerk overgebracht: de vervangingstheologie.¹

Vandaag de dag zijn er heel wat obstakels in de diverse segmenten van de kerk, want de eeuwenoude vervangingstheologie is nog springlevend:

- In de gereformeerde leer wordt een calvinistische uitverkiezingsleer geleerd, die geen recht doet aan de Bijbel, omdat men het juiste zicht op de uitverkiezing van Israël mist. Ook in de evangelische wereld ligt de bijbelse uitverkiezing vaak buiten beeld.
- De verbonden worden niet exclusief op Israël betrokken. In de gereformeerde leer wordt het verbond òf zelfs exclusief op de gemeente betrokken (een verbond met alle ‘uitverkorenen’) in de rechterflank van de gereformeerde gezindte, òf er wordt gesteld dat de heidenen erbij zijn gekomen met de komst van Christus. In de evangelische wereld² wordt in het algemeen gesteld dat het oude verbond met Israël, en het nieuwe verbond met de gemeente is gesloten. Beide stromingen doen echter geen recht aan de Bijbel.
- Teksten worden snel op de gemeente (gelovigen) toegepast. B.v. een tekst als “Wanneer gij door het water trekt, ben ik met u; gaat gij door rivieren, zij zullen u niet wegspoelen; als gij door het vuur gaat, zult gij niet verteren en zal de vlam u niet verbranden.” (Jes. 43:2) of “Gij zult een sierlijke kroon in de hand des Heren zijn, een koninklijke tulband in de hand van uw God.” (Jes. 62:3). Er is vaak geen besef of notie dat deze en andere verzen op het volk Israël betrekking hebben.
- Ofschoon ontzettend goed bedoeld, worden teksten zelfs totaal verdraaid. B.v. Het thema van een heel geslaagde vakantiebijbelweek van een ‘doorsnee’ gemeente, augustus 2006: “dit zegt de HEER, die jou schiep Jij bent zo kostbaar in mijn ogen, zo waardevol, en ik houd zo veel van je”. Dit klinkt prachtig, en werd de kinderen dag in dag uit ingeprent. Het was een combinatie van Jes. 43:1a en Jes. 43:4a. Elk besef dat het gesproken wordt tegen Israël, waarvan God belooft dat Hij ze zal bewaren en terug brengen naar hun eigen land, was totaal weg. Zo worden de kinderen al van jongs af aan doordrenkt met een verkeerde manier van de Bijbel te lezen, de vervangingstheologie. Het is prima als men zegt dat God van de kinderen houdt, maar gebruik dan daarvoor teksten die dat zeggen, in plaats van Israël volledig weg te vegen uit de Bijbel, en op de plaats van Israël te gaan staan.

¹ Zie voor een veel uitgebreidere behandeling van de vervangingstheologie het boek “GOD HEEFT EEN ZOON!”, “Israël in de Schrift en de betekenis van Israël voor de gemeente”, Floor van der Rhee, Uitgeverij Fuma, Delft, 1997, ISBN 90-803952-1-8.

² Met evangelische wereld bedoel ik zowel evangelische als pinkstergemeenten.

Met alle respect voor de vele oprechte gelovigen die deze ideeën aanhangen, zijn dit dwalingen (terwijl in de gereformeerde leer uit de dwaling van de gereformeerde verbondsleer en de calvinistische uitverkiezingsleer ook de dwaling van de kinderdoop volgt). De dwalingen leggen een blindheid op de gelovigen en de gemeente. Het maakt daarbij niet uit of de gemeente b.v. een Oud Gereformeerde Gemeente in Nederland, een Hervormde Gemeente in de PKN, een evangelische gemeente of een pinkstergemeente is. Ook leiden dwalingen tot scheuringen, en belemmeren een krachtige werking van Gods Geest in de gemeente. Zo wordt, en is al eeuwenlang de relatie met de God van Israël vertroebeld.

Het is belangrijk om juist zicht op Israël en de God van Israël te hebben, zodat:

- De gemeente in onze tijd de profetieën aangaande de terugkeer en het herstel van Israël in vervulling ziet gaan, en zo Gods Woord beter begrijpt.
- De gemeente heel concreet ziet dat God trouw is, in plaats van dat de trouw van God in de lucht blijft zweven.
- De gemeente Gods grote daden ziet en God laten loven om Zijn grote daden in het verslaan van de vijanden van Israël (Ps. 136, Openb. 11:13-18, Openb. 15:3,4).
- De gemeente hoop krijgt op de toekomst, ondanks de toestand in deze wereld (een wereld als in de dagen voor de zondvloed, Matth. 24:37-39), omdat zichtbaar is dat alle profetieën vervuld worden, en de wereld tot een voleinding komt (Matth. 13:37-43).

“Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.” (1 Kor. 2:2)

Maar... in de gemeente moet Jezus Christus worden verkondigd, en niet Israël. Houdt dat in dat de prediking alleen het werk, de persoon, de Naam enz. van Jezus Christus aan de orde komt? Even er van afgezien dat de hele bijeenvergadering van Gods uitverkoren volk ook het werk van Jezus Christus is (Matth. 24:30,31).

Paulus bedoelt met “niets te willen weten dan Jezus Christus en Dien gekruisigd”, dat het heil enkel en alleen in Jezus Christus wordt gevonden, en niet in de onderhouding van de wet, de Tora. De Tora mag niet worden opgelegd aan de heidenen (Gal. 5:11). Paulus zelf echter behandelt in zijn brieven diverse aspecten, zoals:

- Het huwelijk (1 Kor. 7)
- Omgaan met elkaar (1 Kor. 6:1-8)
- Gaven van de Geest (1 Kor. 12)
- Regels in de gemeente (1 Kor. 11)

Paulus behandelt ook zelf de aparte plaats van Israël (Rom. 9-11).

De uitspraak “Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.” betekent daarom niet dat de aparte plaats van Israël niet mag worden behandeld (dat zou in strijd zijn met wat Paulus zelf deed), maar dat we in alle aspecten en in alle samenhang belijden dat alle heil alleen te vinden is in Jezus Christus, in Wie wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden, Die het Beeld is van de onzienlijke God, de Eerstgeborene van alle creaturen, door Wie alle dingen geschapen zijn, Die voor alle dingen is, in Wie alle dingen hun bestaan hebben, Die het Hoofd is van het lichaam, de gemeente, in Wie al de volheid woont (Kol. 1).

1.2.2 Delen in de zegen van het verbond tussen God en Israël

“Zo verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn. En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, *zeggende*: In u zullen al de volken gezegend worden.” (Gal. 3:7,8)

Ondanks dat het in talloze kerken en gemeenten verkeerd wordt geleerd (de satan zet al meer dan 20 eeuwen alles op alles op allerlei verschillende manieren om Israël weg te

werken) is het bijbels gezien heel eenvoudig:

- De verbonden zijn met Israël gesloten, God geeft daardoor aan Israël een aparte plaats.¹
- Verzoening met God alleen door het bloed van de Messias is de zegen die God belooft, en daarin deelt iedereen, zowel Jood als heiden, die gelooft in Jezus Christus.

“Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam. Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. Want zij hoorden hen spreken *met* vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus: Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij? En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in den Naam des Heeren.” (Hand. 10:43-48a)

De Tora leert dat het verbond strikt is beperkt tot Abrahams zaad in de lijn van Abraham, Izaak en Jakob (Gen. 17:20,21), maar dat de zegen voor alle volken is (Gen. 22:18), dat is ook precies wat het Nieuwe Testament leert, en dat God heeft gerealiseerd toen Hij Zijn Zoon zond.

Is het niet ontzaggelijk groot voor ons heidenen dat God ons zo liefheeft, dat we gemeenschap mogen hebben met de eeuwige almachtige God, de Schepper van de hemel en de aarde, dat we verzoening hebben door het bloed van Jezus de Messias, dat we delen in de gave van de Heilige Geest? Het verbond ook nog naar je toe willen trekken, op dezelfde plaats als Israël willen staan, is in feite opstand tegen God!

De verbondsrelatie tussen God en Israël is te vergelijken met een huis dat Ina heeft geërd, met de voorwaarde dat ook Hanneke (de heidenen) altijd mee mag eten van de altijd wel gevulde koelkast in het huis. Het huis is en blijft van Ina, en wanneer Hanneke gaat beweren dat het huis van haar (of ook van haar is), gaat er iets goed fout! Uiteindelijk is de Roomse Kerk ontstaan, met al haar dwalingen, zijn de gaven van de Geest opgehouden of zeer minimaal geworden, en zijn er nu ook allerlei protestantse kerken die blind zijn voor wat God in Zijn Woord over Israël zegt.

Laten we ons verblijden in de liefde van God voor ons, en laat aan Israël Zijn speciale verbondsrelatie,² want zo heeft God dat verordineerd!

1.2.3 Vruchten van de Geest

“Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God;” (Kol. 1:10)

Gelovigen zonder bijbels zicht op Israël kunnen gelukkig wel rijke vrucht dragen. Laat één

¹ Ik bedoel hier uiteraard het verbond dat God met Abraham en zijn zaad heeft gesloten, en het verbond dat God op de berg Sinai heeft gesloten, het nieuwe verbond, en het davidische verbond. In de Bijbel vinden we ook het noachitisch verbond (Gen. 9:8-17), dat is met heel de wereld gesloten, en verbonden tussen b.v. Abraham en Abimelech (Gen. 21:27).

² Dus geen kinderdoop! Want de kinderdoop (= kinderbesprenging) is gebaseerd op de vervangings-theologie. Zie voor een uitgebreide behandeling hiervan het boek “GOD HEEFT EEN ZOON!”, “Israël in de Schrift en de betekenis van Israël voor de gemeente”, Floor van der Rhee, Uitgeverij Fuma, Delft, 1997, of zie het artikel op website www.fuma.nl, waarin alle argumenten voor de kinderdoop worden weerlegd. Triest dat zo ontzaggelijk veel mensen (ondanks hun geloof in de Heere Jezus Christus) nooit tot de vereniging met Christus komen door de geloofsdoopt, zoals de bijbel dat leert in Rom. 6:4,5: “Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkterwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn *in de gelijkmaking Zijner opstanding*.”

van de vruchten ook zijn het opkomen en bidden voor Israël (Matth. 25:40), en het steunen van de messiasbelijdende Joden in het bijzonder (1 Kor. 16:1-4, 2 Kor. 8,9).¹

1.2.4 Gaven van de Geest

“Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is. Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest; En een ander het geloof, door denzelfden Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest. En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen. Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil.” (1Kor. 12:7-11)

De gaven van de Geest zijn ook voor de gelovigen uit de volken. Toch zijn de gaven ook gerelateerd aan Israël.

“En zo enige der takken afgebroken zijn, en gij, een wilde olijfboom zijnde, daarin² zijt ingeënt, en des wortels en der vettigheid des olijfbooms mede deelachtig zijt geworden, Zo roem niet tegen de takken; en indien gij daartegen roemt, gij draagt den wortel niet, maar de wortel u. Gij zult dan zeggen: De takken zijn afgebroken, opdat ik zou ingeënt worden. Het is wel; zij zijn door ongeloof afgebroken, en gij staat door het geloof. Zijt niet hooggevoelende, maar vrees. Want is het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie toe, dat Hij ook mogelijk u niet spare. Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God; de strengheid wel over degenen, die gevallen zijn, maar de goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid blijft; anderszins zult ook gij afgehouden worden.” (Rom. 11:17-23)

Al in de eerste eeuwen na Christus heeft de kerk heeft Israël verworpen, en toen zijn ook de gaven van de Geest nagenoeg opgedroogd. Willen we dat de gaven van de Geest in een gemeente gaan functioneren? Geef dan Israël de plaats die God in Zijn Woord aan Israël heeft gegeven! Hoe kunnen de leraars optimaal functioneren (1 Kor. 12:28), als er een bedekking op hen licht ten aanzien van wat de Schrift leert over Israël?

“En hij toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, klaar als kristal, voortkomende uit den troon Gods, en des Lams. In het midden van haar straat en op de ene en de andere zijde der rivier was de boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijne vrucht; en de bladeren des booms waren tot genezing der heidenen.” (Openb. 22:1,2)

De boom des levens is een heel Joodse boom,³ die op elke nieuwe maand zijn vrucht geeft (Num. 28:11-15, Jes. 66:23, Ez. 47:12). De bladeren zijn tot genezing van de heidenen. De gave van gezondmaking is gerelateerd aan Israël!

1.2.5 Relatie met het land

“Het land ook zal niet voor altoos verkocht worden; want het land is het Mijne” (Lev. 25:23a)

Bidt voor Gods bescherming over het land Israël. Steun de organisaties die tegen het weggeven van het land zijn. Zorg ervoor dat u goed bent geïnformeerd, want de massa-

¹ Als iemand tot geloof komt, en door Gods Geest de Bijbel gaat verstaan, en liefde krijgt voor Israël, gaat zo iemand ook bidden voor Israël, en Israël steunen. In die zin zie ik bidden en steunen als vruchten van de Geest, ook al worden ze niet genoemd in Gal. 5:22.

² In het grieks staat niet “in dezelve plaats”, maar: “in dezelve”. De natuurlijke takken worden niet afgebroken om plaats te maken voor de wilde takken, er is voor iedereen, zowel Jood als heiden, plaats genoeg in deze boom!

³ Vergelijk Openb. 21,22 met Jes. 60-66, Ez. 40-48 en Zach. 14 om te ontdekken hoe Joods de boom is, en alles te maken heeft met Israël.

media geven in het algemeen een heel verkeerd beeld van Israël en het conflict in het Midden Oosten.¹

1.2.6 Relatie met het volk

“Broeders, de toegenegenheid mijns harten, en het gebed, dat *ik* tot God voor Israël *doe*, is tot *hun* zaligheid. (Rom. 10:1)”

Bidt voor Israël. Steun Israël. Bidt voor en steun het hele volk, en de messiasbelijdende Joden en gemeenten in het bijzonder. Bedenk ook dat als Israël niet behouden wordt, er geen hoop is voor deze wereld.²

1.2.7 Relatie met de geboden

“En zo wat wij bidden, ontvangen wij van Hem, omdat wij Zijn geboden bewaren, en doen, hetgeen behagelijk is voor Hem.” (1 Joh. 3:22)

Gods geboden komen van de God van Israël. Welke geboden moeten de heidenen echter houden? God heeft aan Zijn volk Israël de hele Tora geboden. Uit de Tora is ook op te maken waaraan de heidenen zich moeten houden, het Joodse volk heeft dat beschreven als de noachidische geboden.^{3,4} En in het Nieuwe Testament staan ook heel veel geboden voor de christelijke gemeente.

1.2.8 Relatie met de feesten

“En het zal geschieden, dat al de overgeblevenen van alle heidenen, die tegen Jeruzalem zullen gekomen zijn, die zullen van jaar tot jaar optrekken om aan te bidden den Koning, den HEERE der heirscharen, en om te vieren het feest der loofhutten. En het zal geschieden, zo wie van de geslachten der aarde niet zal optrekken naar Jeruzalem, om den Koning, den HEERE der heirscharen, te aanbidden, zo zal er over henlieden geen regen wezen. En indien het geslacht der Egyptenaren, over dewelke *de regen* niet is, niet zal optrekken noch komen, zo zal die plage *over hen* zijn, *met* dewelke de HEERE die heidenen plagen zal, die niet optrekken zullen, om te vieren het feest der loofhutten. Dit zal de zonde der Egyptenaren zijn, mitsgaders de zonde aller heidenen, die niet optrekken zullen, om te vieren het feest der loofhutten.” (Zach. 14:16-19)

Moeten de gelovigen uit de volken de sabbat en al de andere feesten van Israël houden? Onder de gelovigen uit de volken die zicht krijgen op Israël heerst daar veel verwarring over. Het is zeker dat in de toekomst (als de Heere Jezus is teruggekeerd, en als Koning heerst over de hele aarde vanuit Jeruzalem), alle volken loofhuttenfeest zullen **moeten** vieren, en wellicht ook de andere feesten. In de hele Bijbel is echter nergens te vinden dat de gelovigen uit de volken, de gemeente, nu al de sabbat en de feesten **moeten** vieren.⁵ Het mag wel, en een motief als de verbondenheid met Israël is daarvoor een heel goed

¹ Op www.fuma.nl staan o.a. links naar websites met betrouwbare informatie, goed als tegengif.

² De satan weet dat erg goed, ook in onze tijd is er weer een nieuwe Hitler opgestaan, namelijk in Iran (Perzië).

³ Zie verder www.fuma.nl.

⁴ Gelovigen uit de volken moeten zich niet laten besnijden (Gal. 5:1-5)!! Daar zijn de apostelen heel duidelijk over in Hand. 15! Niet-joden die zich laten besnijden en alle geboden gaan houden vereenzelvigen zich zo met de Joden, dat zij zichzelf op die manier alsnog de plaats geven die God aan Israël heeft gegeven. Als niet-jood moet je de bijzondere plaats van Israël aan Israël gunnen, en genoeg nemen met je (tweede) plaats. Hier hoort het verbondsteken van Abraham juist onder, dit verbond is uitsluitend met Israël gemaakt. Wij zijn erfgenamen naar de belofte, niet naar het verbond (Gal. 3:29).

⁵ Zie ook het artikel sabbat en zondag op www.fuma.nl.

motief. Bovendien hebben de feesten een zeer rijke inhoud. De feesten spreken van de Heere Jezus.

Maar leg aan niemand op om de feesten te moeten vieren, want dat is niet bijbels! Laat elkaar daarin vrij, want de Bijbel laat de gelovigen daarin vrij! De Bijbel is er juist heel duidelijk over dat de gelovigen uit de volken de Tora niet hoeven te houden, ook niet de sabbat en de feesten, en zeker niet de besnijdenis.

Wel is het heel gewenst om geen heidense feesten zoals kerstfeest te vieren, en de juiste data in acht te nemen voor de bijbelse feesten die de kerk wel viert, zoals pasen en pinksteren, in plaats van de tijden die de Roomse Kerk heeft vastgesteld (Dan. 7:25).

1.2.9 Relatie met de messiasbelijdende Joden

“Namelijk dat de heidenen zijn medeërfgenen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;” (Ef. 3:6)

God heeft Jood en heiden in de gemeente samengevoegd tot één nieuwe mens (Ef. 2:11-22). De eenheid tussen Jood en heiden (griek) is als de eenheid tussen man en vrouw in één huisgezin (Gal. 3:26-28), terwijl man en vrouw toch altijd verschillend blijven, met hun verschillende taak en roeping. Bidt daarom voor de messiasbelijdende Joden, en steun hen met de daad.

“Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt; Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde; U benaastigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes. Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping; Eén Heere, één geloof, één doop, Eén God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.” (Ef. 4:1-6)

1.2.10 Relatie met de bruid

“En de stad behoeft de zon en de maan niet, dat zij in dezelve zouden schijnen; want de heerlijkheid Gods heeft haar verlicht, en het Lam is haar Kaars. En de volken, die zalig worden, zullen in haar licht wandelen; en de koningen der aarde brengen hun heerlijkheid en eer in dezelve. En haar poorten zullen niet gesloten worden des daags; want aldaar zal geen nacht zijn. En zij zullen de heerlijkheid en de eer der volken daarin brengen.” (Openb. 21:23-26)

Hoe is onze relatie met Israël, [de Bruid?](#) [Zegenen wij al Israël?](#)

2 Meer weten?

2.1 Boek

Als u meer wilt weten over de Bijbel en daarmee ook de plaats van Israël, lees dan het boek "GOD HEEFT EEN ZOON!", "*Israël in de Schrift en de betekenis van Israël voor de gemeente*", Floor van der Rhee, Uitgeverij Fuma, Delft, 1997, ISBN 90-803952-1-8.

Meer informatie over dit boek en hoe te bestellen is te vinden op de website van [uitgeverij Fuma](#).

2.2 Website

Als meer wilt weten over de Bijbel en daarmee ook de plaats van Israël, kunt u verder de artikelen op de website van [uitgeverij Fuma](#) bezoeken.